T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2016 / 362
KARAR NO : 2016 / 403
KARAR TR : 26.9.2016

ÖZET : Davacı şirketin, ihracattan doğan katma değer vergisi iade alacağının SGK (SSK) prim borçlarından mahsup edilmesine yönelik istemlerinin geç sonuçlandırılarak, iade tutarının sosyal güvenlik kurumu hesabına mevzuatta öngörülen 45 günlük sürede intikal ettirilmediği ve toplam prim borcu üzerinden gecikme zammı uygulandığı iddiasıyla, kuruma ödemek zorunda kaldığı meblağın tahsili istemiyle açtığı davanın: uyuşmazlığın 506 sayılı Yasanın uygulanmasından doğduğu, anılan Yasanın 134. maddesinde, açıkça, bu kanunun uygulanmasından doğan uzlaşmaz-lıkların, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görüleceği hükmüne yer verildiği; 5 0 6 sayılı Yasanın konuya ilişkin maddelerini yürürlükten kaldıran 5510 sayılı Yasanın 88. ve 101.maddesinde de yasa koyucunun görevli mahkeme konusundaki iradesini sürdürdüğü gözetildiğinde, ADLİ YARGI YERİNDE görüleceği hk.

K A R A R

Davacı : M.J. Jant Sanayi ve Ticaret A.Ş.
(Eski Unvan H.L.J. Jant Sanayi Ve Ticaret A.Ş.)
Vekilleri : Av. G. K., Av. V.T., Av.C.T., Av.E. Y.
Davalı : Manisa Vergi Dairesi Müdürlüğü/Başkanlığı
Vekili : Av.C. K.O.

O L A Y : 1-Davacı vekili dilekçesinde; vergi mükellefi olan müvekkilinin ticari faaliyeti sebebiyle davalı kurum nezdinde KDV iade alacakları doğduğunu; 506 sayılı Yasanın 80. maddesi ile mükelleflere SSK Prim borçlarının KDV iade alacağından mahsubu suretiyle ödenmesi imkânı tanındığını; müvekkil şirketin de bu imkândan faydalanmak üzere; faaliyetlerinden doğan KDV iade alacaklarının SSK prim borçlarına mahsubu için gerekli tüm tevsik edici belgeleri ilgili idarelere sunduğunu, tüm işlemleri süresi içerisinde yaptığını; müvekkilinin " SSK prim borcu bulunmadığına ilişkin belgeyi (Borcu yoktur belgesi) " almak için müracaatında SSK Manisa İl Müdürlüğü tarafından müvekkilinin, Mesir Vergi Dairesindeki KDV alacaklarının mahsup işleminin ilgili daire tarafından, yasal 45 günlük süreden sonra yapılması sebebiyle 2004 Yılı/09-11-12, 2005 yılı/02-03-06-08 aylarına ilişkin SSK primlerinin eksik yatırıldığı, söz konusu aylara ilişkin olarak 146.055, 10 YTL. Prim, 94.367,87 YTL Gecikme Zammı, 57.459,84 YTL İssizlik primi, 36.305,96. YTL Gecikme zammı olmak üzere toplam 334.188,77 YTL borcu bulunduğunun müvekkiline bildirildiğini; anılan belgeye acilen ihtiyacı bulunduğundan söz konusu borcun 20.09.2007 tarihinde ihtirazi kayıtla ödendiğini; müvekkilinin, KDV iade alacaklarının SSK prim borçlarına mahsubu için gerekli yasal işlemleri eksiksiz olarak yerine getirmiş olmasına rağmen; söz konusu KDV iadesi alacakları davalı tarafından yasal süre içerisinde SSK hesaplarına intikal ettirilmediğinden, haksız yere gecikme zammı ödemek zorunda kaldığını, davalı idarenin hizmet kusuru işleyerek müvekkili şirketin zarar görmesine sebep olduğunu ifade ederek; müvekkilinin davalı Mesir Vergi Dairesi Müdürlüğü nezdinde doğmuş KDV alacaklarının SSK prim borçlarına mahsup işleminin davalı tarafından yasal 45 günlük süreden sonra yapılması sebebiyle 2004 Yılı/09 - 11 - 12, 2005 yılı/02- 03-06-08 aylarına ilişkin SSK primlerinin geç ödenmesinden doğan zarar miktarı olan 334.188,77 YTL. sının ödeme tarihinden İtibaren işleyecek yasal faizi İle birlikte davalıdan tahsili ile müvekkiline ödenmesine karar verilmesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

2a-Manisa 1. İdare Mahkemesi; 29.12.2008 tarih ve E:2007/2205, K:2008/2326 sayı ile, davanın süre aşımı yönünden reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmiştir.

2b-Danıştay Onuncu Dairesi; 25.12.2012 gün ve E:2009/3212, K:2012/6924 sayı ile, 506 sayılı Yasanın uygulanmasından doğan uyuşmazlıkta idare mahkemesince davanın anılan Yasanın 134. maddesi uyarınca görev yönünden reddine karar verilmesi gerekirken, yapılan inceleme sonucunda davanın süre yönünden reddine karar verilmesinde hukuki isabet bulunmadığı gerekçesiyle; davacının temyiz isteminin kabulüne, Manisa 1. İdare Mahkemesinin kararının bozulmasına karar vermiş; kararın düzeltilmesi istemi aynı Dairece; 2.7.2014 gün ve E:2013/3740, K:2014/4476 sayı ile reddedilmiştir.

2c-Manisa 1. İdare Mahkemesi; 28.11.2014 gün ve 2014/862 Esas, K:2014/817 sayı ile, "Bozma Kararına

Uyulmak Suretiyle Davanın Görev Yönünden Reddine ve Dosyanın Vergi Mahkemesine Gönderilmesine" karar vermiştir.

2d-Manisa Vergi Mahkemesi; 18.2.2015 gün ve E:2015/89, K:2015/116 sayı ile, olayda, Manisa 1. İdare Mahkemesi'nce bozma kararına uyularak karar verildiği belirtildiğinden ve Danıştay Onuncu Dairesi'nce de görevli mahkeme iş mahkemesi olarak belirlendiğinden, 2577 sayılı Kanun'un halen yürürlükte bulunan 49. maddesinde yer alan Mahkemelerin bozma kararı üzerine ya karara uyacakları ya da ısrar edecekleri yönündeki hüküm dikkate alındığında, Manisa 1. İdare Mahkemesi'nce davada görevli Mahkemenin sehven Manisa Vergi Mahkemesi olarak belirlenerek dosyanın Mahkemelerine gönderildiği sonucuna ulaşıldığı gerekçesiyle; dosya esas kaydının kapatılmasına, dosyanın Manisa 1. İdare Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

2e-MANİSA 1.İDARE MAHKEMESİ; 23.3.2015 gün ve E:2015/260, K:2015/260 sayı ile, Mahkemelerinin 29/12/2008 tarih ve E:2007/2205, K:2008/2326 sayılı kararının Danıştay 10. Dairesi'nin 25/12/2012 tarih ve E:2009/3212, K:2012/6924 sayılı kararı ile bozulması üzerine bozma kararına uyularak dava dosyasının yeniden incelenip gereğinin görüşüldüğü; 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun primlerin ödenmesi başlıklı 80. maddesinin değişik ikinci fıkrasında, prim borçlarının, katma değer vergisi iade alacağından mahsubu suretiyle de ödenmesinin mümkün olduğu, bu takdirde katma değer vergisi iade hakkı sahibinin; kendisinin, mal ya da hizmet satın aldığı veya iştirak ya da ortaklık ilişkisi içinde bulunduğu işverenlerin prim borçları için de mahsup talep edilebileceği; Kurumun bağlı olduğu Bakanlığın, Maliye Bakanlığı'nın uygun görüşü ile bu uygulamadan faydalanacak işverenleri, iştigal konusu, işletme türü ve işletme büyüklüğü itibariyle belirlemeye ve lehine mahsup talebinde bulunulan işverenlerin prim borcu ödeme süresini otuz günü aşmamak üzere uzatmaya yetkili olduğu hükümlerine yer verildiği; 506 sayılı Yasa'ya eklenen geçici 88. maddede ise, 9/4/2003 tarih ve 4842 sayılı Yasa'nın 32. maddesi ile 80. maddeye eklenen ikinci fıkranın yürürlüğe girdiği tarihe kadar katma değer vergisi iade alacağının prim borçlarına mahsubunu isteyen işverenler (mükellefler) hakkında, vergi dairesine süresi içinde başvurmaları kaydıyla, Katma Değer Vergisi mevzuatına göre yapılan mahsup talepleri yerine getirilinceye kadar geçen süre için gecikme zammının uygulanmayacağı; uygulanmış olan gecikme zammı tutarlarının Kurumun bağlı olduğu Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde işverenlere nakden veya Kurumun alacaklarına mahsup suretiyle iade edileceğinin hükme bağlandığı; öte yandan, aynı Yasa'nın uyuşmazlıkların çözüm yeri başlıklı 134. maddesinde ise, bu Yasanın uygulanmasından doğan uyuşmazlıkların yetkili iş mahkemeleri veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görüleceğinin hüküm altına alındığı; konusu itibariyle, 506 sayılı Yasa'nın uygulanmasından doğan uyuşmazlıkta davanın, anılan Yasa'nın 134. maddesi uyarınca görev yönünden reddine karar verilmesi gerektiğinden bahisle; davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1-a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

3-Davacı vekili aynı istemle bu kez adli yargı yerinde dava açmıştır.

3a-Manisa 2.İş Mahkemesi; 28.7.2015 gün ve E:2015/249, K:2015/190 sayı ile, dava dilekçesinin reddi ile dosyanın 6352 sayılı Kanunla değişik 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanununun 1. maddesi gereğince görevli ve yetkili kılınan Manisa 3.İş Mahkemesine gönderilmesine karar vermiştir.

3b- MANİSA 3.İŞ MAHKEMESİ; 10.3.2016 gün ve E: 2015/242, K:2016/77 sayı ile, 506 sayılı yasanın 80/2. fıkrasında prim borçlarının katma değer vergisi iade alacağından mahsubu suretiyle ödenmesinin mümkün olduğunun belirtildiği; davacının, davalı idarenin mahsup işlemini süresinde yapamadığını, idarenin mahsup başvuru evraklarında eksiklik olduğuna dair herhangi bir tespit ya da bildirimde bulunmadığını, gecikmenin tamamen idarenin yasal süre içersinde yükümlendiği kamu hizmetini yerine getirmemesinden kaynaklandığını iddia ettiğini; fuzulen 334.188,77 TL fazla ödeme yapılması nedeni ile zamanında kamu hizmetini yerine getirmeyen Vergi Dairesinin, fazla ödemeye yol açması nedeni ile taraflarına ödenmesini talep ettiği; her ne kadar davanın özü 506 sayılı yasanın 80.madde uygulanmasından kaynaklanmakta ise de, davanın idarenin eylem ve işleminden kaynaklandığı, ayrıca Mahkemelerinin sadece Sosyal Güvenlik Kurumunun eylem ve işlemlerinden kaynaklı davalara bakmaya görevli olduğu, bu nedenle iş bu mahkemenin husumeti SGK'ya yöneltebileceği, iş bu davada yargı yolunun idarelerin eylem ve işlemlerini denetleyen idari yargı mahkemeleri olduğu gerekçesiyle; H.M.K.nun 114/e ve 115/2.maddeleri gereğince yargı yolu caiz olmadığından davanın usulden reddine; Mahkemeleri ile Manisa 1. İdare Mahkemesinin 02.07.2015 tarihli kesinleşen kararı doğrultusunda olumsuz yargı yolu uyuşmazlığı doğduğundan yargı yolunun tespiti açısından dosyanın uyuşmazlık mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

3c-Davacı vekili ortaya çıkan olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmek üzere Manisa 3.İş Mahkemesine hitaben 29.3.2016 tarihli bir dilekçe vermiş; bilahare, Manisa 3.İş Mahkemesi, 25.5.2016 gün ve 2015/242 Esas sayılı bir üst yazı ekinde; mahkeme kararı doğrultusunda dava dosyasını Mahkememize göndermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: Ali ÇOLAK, Yusuf Ziyaattin CENİK, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN, Mehmet AKBULUT ve Yüksel DOĞAN'ın katılımlarıyla yapılan 26.9.2016 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1-2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca

ileri sürülebilir" hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilip karar numarası alınmakla birlikte, bununla yetinilmemiş ve kararın kesinleşmesinden sonra görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, davacı vekili tarafından da başvuruda bulunulduğu gözetilerek, Manisa 3. İş Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvurunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raporlör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı şirketin, ihracattan doğan katma değer vergisi iade alacağının SGK (SSK) prim borçlarından mahsup edilmesine yönelik istemlerinin geç sonuçlandırılarak, iade tutarının sosyal güvenlik kurumu hesabına mevzuatta öngörülen 45 günlük sürede intikal ettirilmediği ve toplam prim borcu üzerinden gecikme zammı uygulandığı iddiasıyla, kuruma ödemek zorunda kalınan meblağın yasal faizi ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

Dava konusu işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte olan 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun "Primlerin Ödenmesi" başlıklı 80. maddesinin ilk iki fıkrasında; "İşveren, bir ay içinde çalıştırdığı sigortalıların primlerine esas tutulacak kazançlar toplamı üzerinden bu Kanun gereğince hesaplanacak prim tutarlarını ücretlerinden kesmeye ve kendisine ait prim tutarlarını da bu miktara ekleyerek en geç ertesi ayın sonuna kadar Kuruma ödemeye mecburdur.

(Ek fıkra: 09/04/2003 - 4842 S.K./32. md.) Prim borçlarının, katma değer vergisi iade alacağından mahsubu suretiyle de ödenmesi mümkündür. Bu takdirde katma değer vergisi iade hakkı sahibi; kendisinin, mal ya da hizmet satın aldığı veya iştirak ya da ortaklık ilişkisi içinde bulunduğu işverenlerin prim borçları için de mahsup talep edebilir. Kurumun bağlı olduğu Bakanlık, Maliye Bakanlığının uygun görüşü ile bu uygulamadan faydalanacak işverenleri, iştigal konusu, işletme türü ve işletme büyüklüğü itibariyle belirlemeye ve lehine mahsup talebinde bulunulan işverenlerin prim borcu ödeme süresini otuz günü aşmamak üzere uzatmaya yetkilidir." hükümlerine; aynı Yasanın geçici 88. maddesinde; " (Ek madde: 25/12/2003 - 5035 S.K./46. md.) / 09/04/2003 tarihli ve 4842 sayılı Kanunun 32 nci maddesi ile 80 inci maddeye eklenen ikinci fıkranın yürürlüğe girdiği tarihe kadar katma değer vergisi iade alacağının prim borçlarına mahsubunu isteyen işverenler (mükellefler) hakkında, vergi dairesine süresinde başvurmuş olmaları kaydıyla, Katma Değer Vergisi mevzuatına göre yapılan mahsup talepleri yerine getirilinceye kadar geçen süre için gecikme zammı uygulanmaz. Uygulanmış olan gecikme zammı tutarları Kurumun bağlı olduğu Bakanlıkça belirlenecek usul ve esaslar çerçevesinde işverenlere nakden veya Kurumun alacaklarına mahsup suretiyle iade edilir." hükmüne; yine aynı Yasanın " Uyuşmazlıkların Çözüm Yeri" başlıklı 134.maddesinde ise; "Bu kanunun uygulanmasından doğan uzlaşmazlıklar, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görülür" hükmüne yer verilmiştir.

Yukarıda belirtilen yasa maddeleri 16/06/2006 tarih ve 26200 Sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 31/05/2006 tarih ve 5510 sayılı Kanunun 106. maddesi ile yürürlükten kaldırılmıştır.

5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nda da benzer nitelikte; "Primlerin ödenmesi" başlıklı 88.maddesinde; "(…)Prim borçları katma değer vergisi iade alacağından mahsubu suretiyle de ödenebilir. Bu takdirde katma değer vergisi iade hakkı sahibi kendisinin, mal veya hizmet satın aldığı veya iştirak veya ortaklık ilişkisi içinde bulunduğu işverenlerin prim borçları için de mahsup talep edebilir. Bu işverenlerin mahsup talebinde bulundukları ayda muaccel olan prim borçlarının birinci fıkrada belirtilen ödeme sürelerini izleyen onbeş gün içinde mahsup suretiyle ödenmesi halinde, yasal süresi içinde ödendiği kabul edilir. Ancak prim borçlarının katma değer vergisi iade alacağından mahsup suretiyle ödenmesi talebinde bulunulduğu halde, süresinde mahsup edilemeyen veya eksik mahsup edilen prim borçları için birinci fıkrada belirtilen ödeme sürelerini izleyen günden başlanarak gecikme cezası ve gecikme zammı uygulanır. Kurum, Maliye Bakanlığının uygun görüşü ile bu uygulamadan faydalanacak işverenleri; iştigal konusu, işletme türü ve işletme büyüklüğü itibarıyla belirlemeye ve lehine mahsup talebinde bulunulan işverenlerin prim borcu ödeme süresini otuz günü aşmamak üzere uzatmaya yetkilidir." hükmü; "Uyuşmazlıkların çözüm yeri" başlıklı 101.maddesinde de; "Bu Kanunda aksine hüküm bulunmayan hallerde, bu Kanun hükümlerinin uygulanmasıyla ilgili ortaya çıkan uyuşmazlıklar iş mahkemelerinde görülür." hükmü yer almıştır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak

doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı şirketin ihracat istisnasından doğan 2004/9..11..12. ve 2005/2.,3.,6. ve 8. aylara ait katma değer vergisi iade alacaklarının, Sosyal Sigortalar Kurumu prim borçlarına mahsup edilmesi için takip eden aylar içinde davalı idareye başvuruda bulunduğu, ancak bu başvurularında atıf yaptığı prim borçları için belirlenen 45 günlük vadelerde karşılığı meblağların, İdarece SGK hesabına intikal ettirilmediği, bu tutarların ancak 45 günlük süreler geçirildikten sonra düzeltme fişleri kesilerek intikal ettirildiği, mahsup işlemlerinin bu uygulama için öngörülen 45 günlük sürede yapılmadığının öğrenilmesi üzerine, davacı şirketin 30.12.2005 tarihli dilekçeyle davalı idareye başvurduğu ve mahsup taleplerinin gerçekleşmelerinin 45 günlük süreyi geçtiğinin tespit edildiğini belirterek, geç mahsuplar nedeniyle mağdur duruma düşeceklerinin ifade edildiği, aradan uzun bir süre geçtikten sonra 2007 yılında, davacı şirketin prim borcu olmadığına dair belge talep etmesi üzerine, geç yapılan mahsuplar sonucunda alınan gecikme zamları nedeniyle tamamı ödenemeyen bakiye prim borçları ve o tarihe kadar bunlara yeniden işleyen gecikme zammı kadar borcu olduğunun SGK tarafından bildirildiği, davacı şirketçe meblağın ödenmesini müteakip davacı şirketin vekili tarafından; müvekkilinin davalı Manisa Vergi Dairesi Başkanlığı'nın Mesir Vergi Dairesi Müdürlüğü nezdinde doğmuş KDV alacaklarının SSK prim borçlarına mahsup işleminin ilgili daire tarafından yasal 45 günlük süreden sonra yapılması sebebiyle 2004 Yılı/09-11-12, 2005 yılı/02-03-06-08 aylarına ilişkin SSK primlerinin geç ödenmesinden doğan zarar miktarı olan 334.188,77 TL. sının ödeme tarihinden itibaren yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle dava açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, dava konusu edilen uyuşmazlığın 506 sayılı Yasanın uygulanmasından doğduğu, anılan Yasanın 134. maddesinde, açıkça, bu kanunun uygulanmasından doğan uzlaşmazlıkların, yetkili iş mahkemelerinde veya bu davalara bakmakla görevli mahkemelerde görüleceği hükmüne yer verildiği; 506 sayılı Yasanın konuya ilişkin maddelerini yürürlükten kaldıran 5510 sayılı Yasanın 88. ve 101.maddesinde de yasakoyucunun görevli mahkeme konusundaki iradesini sürdürdüğü gözetildiğinde, davanın, görüm ve çözümünün adli yargı yerinde görüleceği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden Manisa 3. İş Mahkemesinin yönteme aykırı başvurusunun reddi ile aynı Mahkemece ayrıca verilen 10.3.2016 gün ve E:2015/242, K:2016/77 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Manisa 3.İş Mahkemesi'nin BAŞVURUSUNUN REDDİ ile aynı Mahkemece ayrıca verilen 10.3.2016 gün ve E:2015/242, K:2016/77 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 26.9.2016 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Ali ÇOLAK	Yusuf Ziyaattin CENİK	Alaittin Ali ÖĞÜŞ

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi AYDIN	Mehmet AKBULUT	Yüksel DOĞAN